

[Skatteministeren]

På denne baggrund fandt Landsskatteretten, at det var berettiget, at den tidligere fulgte – og nu ikke længere anfægtede – praksis også blev fulgt i den verserende sag.

Jeg kan herefter ikke på nogen måde læse Landsskatterettens tilkendegivelse som en generel udtalelse om, at afgørelser, der som følge af appelbegrænsningsprincippet ikke er blevet prøvet ved højere instans, allerede af denne grund skulle kunne tillægges begrænset retskildeværdi.

Spm. nr. S 322

Til udenrigsministeren (20/12 91) af:

Erik B. Smith (S):

»Vil udenrigsministeren oplyse, hvilke konsekvenser han drager af den danske stemmeafgivelse til resolution A/46/L31 vedtaget på FN's generalforsamling den 3. december 1991?«

Begrundelse

Udenrigsministerens skrivelse til Folketingets Udenrigsudvalg af 17. december 1991 nævner intet om denne resolution, og da den må have betydning for afvikling af sanktioner i forhold til Sydafrika, finder spørgeren det af betydning, at udenrigsministeren redegør nærmere for retsvirkningerne af resolutionen.

Svar (2/1 92):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Danmark stemte for den pågældende resolution (om olieembargo mod Sydafrika).

Danmarks stemmeafgivning i FN afspejler til enhver tid den gældende danske politik. I det aktuelle tilfælde var den danske jastemme en refleks af indholdet af køreplanen vedrørende afvikling af sanktionerne mod Sydafrika.

Der er ikke behov for at drage særlige konklusioner af resolutionen i relation til den nu pågående diskussion af ophævelsen af de danske sanktioner. Denne diskussion bør efter min opfattelse dreje sig om den fremtidige politik.

Spm. nr. S 323

Til arbejdsministeren (19/12 91) af:

Sonja Mikkelsen (S):

»Vil ministeren i relation til efterlønsordningen oplyse, hvilke regler der gælder for dispensation fra medlemsancienniteten for a-kassemedlemmer, der har haft afbrydelser i medlemskabet, de såkaldte undskyldelige afbrydelser, samt oplyse om omfanget af anvendelsen af denne dispensationsmulighed, herunder hvilke typer af afbrydelser der har udløst dispensationen sat i forhold til, hvor mange der årligt går over på efterløn?«

Begrundelse

Med ændringer af efterlønsordningen som følge af finanslovaftale er medlemsanciennitetskravet fordoblet fra 10 år til 20 år, og det må derfor kunne forventes, at et stigende antal, der ønsker at gå på efterløn, har behov for at søge dispensation.

Svar (8/1 92):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

I forbindelse med skærpelsen i 1980 af anciennitetskravet for at gå på efterløn fra 5 års til 10 års medlemskab blev der i loven indsat en overgangsregel, således at medlemmer, der ved lovforslagets fremsættelse den 6. maj 1980 var fyldt 50 år, tillige kunne opfylde kravet om medlemskab ved (uafbrudt) medlemskab fra 6. maj 1980 til overgangen til efterløn, dog mindst 5 år inden for de sidste 10 år.

Samtidig fik arbejdsdirektøren (nu direktøren for arbejdsløshedsforsikringen) adgang til »undtagelsesvis at bestemme«, at der ved afgørelsen af, om kravet om medlemskab efter denne overgangsregel var opfyldt, kunne ses bort fra afbrydelser i medlemskabet. Denne dispensationsadgang er opretholdt.

Jeg har indhentet en udtalelse om den hidtidige administration af dispensationsadgangen fra Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen og kan herefter oplyse:

Dispensation er normalt kun blevet givet for forholdsvis kortvarige afbrydelser (1-6 måneder), f.eks. hvor et medlem ikke er blevet overflyttet, men ved en misforståelse har meldt sig ud af en kasse og derefter indmeldt sig i en anden kasse.

Der er tillige i enkelte tilfælde givet dispensation til medlemmer, der i forbindelse med særlige omstændigheder er blevet slettet på